

Ezen irilla magyar nyomtatvány az ord. Muzseum
könyvtárának ajándékozta
Kolozsvárt 1874. oct. 1.

Károlyi Károly ml

Hijányzik elől A1-4 és végül E1. és E2. = összesen
6 levele.

Ezen kívül csak 3 példány is ismerem: a J. patali
ref. coll. könyvtárában (egy colligatumban), a n. e.
nyedi ref. collegium^{us} könyvtárában (több régi proae
dilatatioval egybe kötve Pm. 2. jegy alatt) és a Xi.
lahi ref. gymnasium könyvtárában.

Kézirati régi másolatban megvan a debreczeni ref. coll.
könyvtárában.

K.K.

Az Fisztelest es Bocsületeset,
cszizel, eröltesel es tudomannyal, megh ezt
Jesen-felő HODASZI LUKÁCS-nak, Debreceni
Anyaközt-egyháznak régi hűséges Lelki
Pasztorának, az Fiszán innet levő Egyházi
kölgaának penig melto Püspölyjének; hi az
Urban el alus nagy csendessen, midőm Jeseni
szolgálatban volna foglalatos, az Jesen
szekhiben, 17. nájjan bünlöst havdnak; hűdegh
teteme fölött tőt Praedilatio 19. nájjan
az megh nevezet honak, 1613. Efstendoben.

HESEKLI D. IANOS
Varadi Ecclesianak Lelki Pasztora által

Debreczenben Ágostatta Lipsiai Gal,
1613. Efstendoben.

ben mi nekünk semmit nem kel ketelkednünk, sőt az mellyet időllegünknek vesztege alat el kel hinnünk: nem csak ezért, hogy az szent Bibliában vagyon meg írva, hanem hogy meg körül allo dolgait is, s az többi közöt pedig idejet is ennek, az Istennek Lelke meg iratta.

Vetkeznek tehát fölörte igen azok, az kik ennek igaz voltában ketelkednek; az mineműek voltak az kik az Prophetat az ű el ragattatása után, imitt amoit az herkekben, hegyeken völgyeken kerestek, itilven azt, hog az Istennek Lelke nem ragatta őtet ugyan valoban oda föl, hanem itt ez földön egy helyből csak masba vitte. &c.

De lassuk másodszor ennek az el ragattatásnak formáját. Az fölöl először azt olvassuk, hogy tüz es lovak töttek valaszt ez kettő közöt. Másodszor, hogy forgo felben vitettet föl Illyes.

Az mi illeti az első; honnet jötenek ez az tüz es lovak, az fölöl mi nekünk nem illik fokat disputalnunk: Hihető hogy az egből jötenek legyen az hova ismet föl mennek: Hog pedig hirtelenséggel es hamarissal jötte nek, meg tetzik imez igéből (Eccé) Ime; mert az Istenbē semmi erőtelenségből való kefedelem nincsen, gyors ű minden dolgainak veghez viteleiben. Mi nekünk pedig len veletlennek es hirtelennek tetzik ezfele dolog, az mi kefedelmes es földiekhez ragzkodot elmeinkhez kepest. Ez csudalatosb dolog; ez az kefület, az feker, tudni illik, es az lovak hol voltak az Egben, hol vörte Isten, es mit kerestenek ott, mert az Isten nem fűkűlködik ottfen fekernek nélkül es lovak nélkül.

De ved esedben, könyű meg tudnunk azt, hogy ez az feker es lovak, nem közönsegesek es természet ferint valok voltak, az mineműekkel it az földön foktak elni, mert ezek tüzefeknek mondattanak.

K. S-miért voltak Tüzessék?

F. Ennek bizonyos okait adhattuk:

I. Mert Illyeknek az ű lelkehez illendő es alkalmas ke-
fűlet volt ez. Előfőr ezert, mert ű mindenkoron az Isten
dicsősegehez valo buzgo feretet miat eg es gerjedez va-
la. Másodfőr, mert ű neki ez földi csudatetelben-is gyak-
ran forgot az tűz; A mikor az Bál Papjaival vetekednek,
az Egből tűzet nyer Istentől az ű aldozattara. Így mikor
ket izben az Achastias Izraelnek Kirallya, ket ötvenedes
Hadnagyat küldötte volna az ű alattok levőkkel utanna,
hogy ütet kedve ellen-is eleibe hozzak, az egből tűzet
fallit le rajok, es meg öli űket, &c.

1. Reg: 18: 18

2. Reg: 1. 10.
& seq.

II. Az Istenhez-is illendő volt, nem csak ezert hogy ű
az Irásban tűznek mondattatik; hanem hogy ű az tűz al-
tal es az tűz enyeben sok dolgokat cselekedet, ezen kívül-
is: Mert az Csipke bokorban Mofesnek tűznek kepeben
jelent meg: Az Törvent-is penigh Horeb hegyen tűz es
lang közört adta ki: Így az Szent Leiket, tüzes nyelvek
kepeben bocsatta el az Apostolokra. &c.

Deut: 4. 24.

Hebr: 12. 29.

Exod: 3. 2.

Exod: 19. 12.

Acto: 2. 3.

K. Micsodak voltak azert ez az tüzes fe-
ker, es tüzes lovak, hogy ha nem közön-
segellek voltak?

F. Ezek voltak az fent Angyalok, az kik folgaltanak
ennek az Istennek fent Embereinek el ragattatásban, es
meg mutattak magokat illyen formában: az mikeppen
ennekutanna-is latta az Elifeus űket, mikoron az Syriai
Kiraly nepét es hadát ű erette es ű rea küldötte volt, hogy
Dothambolki fogjak, es ű neki fogua vigyek: Mert mi-
nek utanna az ű folgaja reggel ki menven meg latta volna
az Seregeket, mellyek az Varost környűl vöttek vala, es
azt mondana: Iay jay, edes Uram, mit cselekedgyünk?
Azt mondgya neki Elifeus: Ne fely, mert többen van-
nak az kik mi velünk vannak, hogy sem mint az kik ű ve-
lek: Könyörög azert Elifeus az Istennek, es azt mondgya:

2. Reg: 6. 17.

ô Uram nyírá meg kerlek az ô femeit, had lathassa: meg lata azert az ú folgaja, hogy az Hegy rakva volna Lovagokkal, es túzes sekerekkel. az az, menysei segitseggel, folgalo fent Angyalokkal, &c. Ezert enekli az fent David-is az Soltar könyben: Az Isten sekerei, ugymond hus ezerek, sok ezer Angyalok, &c.

T A N U S A G.

Mi azt tanullyuk meg innét, hogy az fent Angyalok folgálnak mi nekünk hiveknek, mind életünkben, mind halálunkban, s-mind holtunk után.

Igaz voltat ennek mind példakkal s-mind irásbeli bizonyosságokkal meg mutathattyuk. Első pelda az lilyes, az kinek életében-is az Angyalok folgaltanak nagy gyakorta: hogy az többit elő ne hozzam, mikor lezabel előt budosnek az pústabán, az Angyal neki enni es innya vifent, ütet meg erőssiti, &c. El ragattatásban-is penig (mely ú neki halál gyanant volt, mert ez el ragattatas közben hirtelenséggel megh változot, es halandoból halhatatlanná lott) folgaltak, mert ime ütet el választottak az ú folgajatul Elisenstul, az kitül meg nem válhatik vala, noha kívánnya vala túle el valasat: Annak fölötte, ütet nagy serenseggel vittek az egekben, &c.

Masodik lehet az kazdag Lazarja, hogy most egyebet el hadgyak, à kinek mint életében ugy halálában, es halála után-is folgaltanak az Angyalok, mert azt mondgya az Christus, az mint írja Szent Lukacs, hogy az Angyaltul az ú lelke vitetót Abraham kebeleben.

Az Iraf-is ezert erőssiti; David azt mondgya, hogy az Isten parancsolt az ú Angyalinak az hivek felül, hogy úket őrizzek minden ú utokban, hogy az ú kezekben hordozzak úket, hogy meg ne ússek labokat az kúben: Mely mondasa, noha elsőben az Christusra illik, az mint az utanna valo igek megh mutattyak, es az mint az őrdög is, kefertyen ütet, ú rola magyaraza; mind az által, mindé választot

3
Istot hűveire-is az Istennek illik es tartozik, az mint az e-
lőt valo igekből meg tetfik. Masut viszont azt mondgya, *Pfal: 34. 8*
hogy tabort jár az Urnak Angyala az útet félők kórnyúl,
es meg sabadittya úket, &c. Ajanlya Christuf-is az An- *Mat: 18. 10*
gyaloknak az hűvek körül valo folgalattyokat, mikor azt
mondgya: hogy az kisdedeknek Angyali mindenkor az
ú mennyei Attyanak ortzajar lattyak, &c. Meltan hija
tehat sent Pal úket folgalo Lelkeknek, kik azoknak fol- *Heb: 1. 14.*
galattyokra kül lettek, az kik az idvöllegnek örökösi.

H A S Z N A.

Szolgat ez mi nekünk nagy vigasztalásunkra, noha mi
fők nyavalya es nyomoruság ala vettetöt emberek va-
gyunk ez vilagon, mind az által, igen meltoságos állapot
teremtet allati vagyunk mi az Istennek: mert mikenpen
minden egyeb állatokat az emberert teremtet az Isten,
igy az sent Angyalokat-is az ő nekik valo folgalatra te-
remtette. Noha pedig mi nekünk most olyan tetteteskep-
pen nem folgalnak az izent Angyalok, mint it az Illyes-
nek; mind azon által az ő modgyok serint valo folgalat-
ban, most sem süntenek meg: Mert az Istennek akarat- *Luc: 1. 26.*
tya, az kesleges dolgokban, titkoskepen gyakorta megh
jelentik, fok dolgok felől az hűveket meg intik, meg sa- *Mat: 1. 20.*
badittyak úket az ellensegtül, es megh otalmazzak: az ú *2. Reg: 6. 17*
idvöllegöket, az menyire nez ő reajok, elő mozdittyak; *Pfal: 91. 11.*
harczoloak az Kereszten Anyasent-egyhazert: jo es sent *Heb: 1. 14.*
dolgokat jutatnak az hűveknek esekbe: Halalok orajan-is *Acto: 8. 26.*
velek vannak, es az ő lelkeket az mennyegbe föl visik; *2. Re: 19. 35.*
melynel hova lehet nagyobb vigasztalasa az kereszten em- *Pfal: 34. 8.*
bernek.

Az mi nezi az masodik dolgot, az el ragattatásnak for-
majaban: Az forgo selen kel ertenünk egy soval, az erös
fel veset, à mellyel az Isten ebben folgaltatot az Prophe- *Acto: 2. 4.*
tanak: Illyen selenek enyeben jöve el az Szent Lelk-is
Pünkösi napjan az Apostolokra.

T A N U S A G.

It jegyezzük meg, hogy semmit ne késtem, hogy az Istennek nincs oly oktalán es erzekenségek nélkül való teremtet allattya, mellyel az ő híveinek nem tudna foglaltatni. Bizonyoság erre, az jelen való pelda, es több sok példák az irásban, mellyeket rövidségnek okaert it el hagok.

H A S Z N A.

Ennek haszna, intes es vigasztalás. Bizzunk meg akkor is Istenben, a mikor az mi okosságunk az rendeltetet ekközöket nem látvan, meg fogyatkozással ijeget minket, &c.

De vegezetre harmadszor lassuk az helyet, az melybe ragattatott az Propheta. Átról az Historiában így olvasunk; Föld mene az Eghben, ugymond.

Iollehet egy nemely volt oly ertelemben, hogy az Sido iget Schamaïim, az mellyel el itt az Istennek Lelke, az forgo fellel kel össze kötni; mint ha azt mondana: Az egnék forgo feleiben, az az, az eghi forgo feleiben ragattatott el az Propheta. De köszönseges es be vót magyarázat ez, hogy ez az ige helyet jegyez, az melybe az Illyes vitettetöt. De mivel hogy az egnék igejen egynehány dolgokat értetünk az ő jegyezési szerint; mert neha jegyzi ezt az alfo es eltető eget, az mely az földet es az vizet környékül veszi; neha penig amaz földön forgo egeket, mellyek sok különb különb fele Csillagokkal meg ekesztettének; neha vegezetre amaz mozdulhatatlan Eget, mely lako helye az bodog es idvözült lelkeknek, az mely fokkal fellyúl vagy az lathato Csillagos Egeken, az az kérdés: mellyik érttetik itt, az melybe vitettetöt az Illyes?

Noha az iras bizonyos egről it nem emlekezik nevezet szerint, hanem csak azt jelenti, hogy az Illyes föld vitettetöt az eghbe, s az Elifeus valameddig latta, annak utanna ostan nem kezdette latni: Sőt noha az Chriostomus is az írja, az ő Prædicatiojában, mellyet tót (*in oratione de Elia*) Illyesről; hogy hasznos mi nekünk ha mi azokban maradunk

dunk meg, az mellyek az irásokban vannak, mert nem batorfagos mi nekünk azok kivül kerdezkednünk; Cyprianus vífont; hova ragattatot, ugymond: Isten tudgya. Mint ha azt mondana: az embereknek az tuttokra es ertel-
 sekre nem adattatot: mind az által holot mind az reghi
 s mind az mostani időbeli iras Magyarazo Doctorok ertelme-
 ket ez felől batorfaggal meg jelentettek, nem itilem
 illetlennek lenni, ha mi is ez felől, az ő ertelmektől mes-
 se nem tavozvan, valami bizonyost allatunk.

Semmit azert abban nem kel ketelkednünk, hog által nem
 vitettetet volna Illyes ezen az élető Egen. 1. Mert onnat
 fellyül eset le az ű Palastya. 2. Mert oda föl nez vala Elise-
 us, mikoron azt kialtya vala: Edes Atyam, edes Atyam,
 &c. 3. Mert az sent Historia-is ezt lattatik allatni, mely-
 ben azt olvassuk, hogy az Prophetak fiai meg jövendöl-
 tek Eliseusnak, hogy az ő Tanitoja el ragattatnek az ű se-
 jetül, az az, az ű feje föliben, az élető Egen által.

Ha peniglen azt kerded:

K. Meg maradotte az Illyes teste ebben az élető Egben?

F. Meg felet Chriostomus, az megh nevezet helyen,
 s tagadgya azt, kivaltkeppen imez okert, hogy ebben az
 Egben, nem az Szenteknek vagyon lako helyek, hanem
 az Satannak: Mert az sent Pal azt mondgya, hogy az Or-
 dóg sejedelme ennek az Egnek. Sőt azt itili, hogy az Sa-
 tan fölötte igen esudalta ezt, mikoron latna Illyest az ű
 tartományin így tízes fekerben es tízes lovakon vitetni.
 2. Mit cselekednek itt Illyes maga, az idvözült sentek-
 nek, az kik Abraham kebeleben nyugodalomban es bol-
 dogfagban vannak, tarsafagoktul külön: 3. Melto hitre,
 hogy az Isten, sokkal job es nyugodalmasb fallásra akarta
 vinni ezt az ű kedves emberet, hogy sem mint ez földön
 volt; az mely nem lehetet volna, hogy ha ebben az egben

Epb: 2. 2

mar-

maradot volna es ott tartatnék; mert ez mindenkoron nyughatatlan elsővel, kü elsővel, fel-vefekkel, es minden fele eghi haborukkal.

K. Talam tchar az Csillagos Eghben marad meghe?

Zpb: 4. 10.

Joan: 12. 29.

F. Semmikeppen nem; Mert ot-is az ű Testenek semmi nyugodalma nem lehetne, mivel hogy mind örökke Nap keletről, Nap nyugatra vitetnek fúntelenül az egeknek az ű forgatok ferint. 2. Mert az idvözült Szenteknek, nem az láthato, es forgo egekben vagy on örök lako helyek, mint meg tefik sent Pal mondasabol ki azt mond gya, hogy az Christus minden egeken fellyül ment. Az Christus penig azt akarja, az mint ő maga jelenti, hogy ott legyenek az ő bolgai is, ahol ű vagy on: Annak okaert azok is minden egeken fellyül vitetnek: Fellyül vitetet tchar llyef-is. Mind ezeket nem azért famlalom elő, mint ha en azt itilbem, es aze altatomy hogy az Isten az emberi testnek avagy ebben az alsó eghben, avagy az Csillagos egekben helt nem ferezhetne; mert meg cselekedhetne, de innet azért nem következik hogy meg cselekedte, avagy meg cselekedti, Mert lokakat cselekedhetnek ű, az mellyeket mind az által el vegezet hog ne cselekedgyek.

K. Har hova lótt? hova vitettetót?

F. Vitettetót amaz harmadik Eghben, az mely megfi mozdulhatatlan, es az mely az idvözült lelkeknek lako helye, a holot az Christus lesullal, es az Istennek sent Angyalival egyetemben, nagy dicsőségben, fenyelleghben, es ki befehetetlen bodogfagban el es őrvendez.

Erred az helyet is hova ragattatot.

Lassuk immar az Tanulagokat.

TANUSAGOK.

I. Ezekből tanuljuk meg azt, hogy az Isten az ő hív bolgait, es erős baynakit, ez földön dicsiretellen vifele dolgok

dolgok utan, igen sep jutalommal sokta meg ekesiteni, es meg ajandekozni.

Az földi Fejedelmeknel-is ez ugyan sokas, hogy az ú kedves embereket, hú solgajokat, tistessegre emellyek; mint amaz Alluerus cselekedek Mardocheussal az kit az ú maga lovara üttettete, kiralyi ruhát es ekeslegeket adtavan rea, süllel minden utzakon meg hordoztata, es meghi kialtata; hogy ugy lenne annak dolga, az kinek ú tistesseget kivanna. Az Romai nep-is, mikoron az ú Fejedelme jól vifelt dolga utan haza ment, gyözödelem jelentö, es mutato sekerekkel meát ki eleiben, es nagy örömmel tapfolással vitte föl ütet az Capitoliumban.

Effber, 6. 12.

De az Isten, az ki minden Kiralyoknak Kirallya, minden Uralkodoknak Ura, nem illyen mulando jutalommal es tistesseggel illeti az ú hú solgait, hanem örökke meghi maradandoval. Mint meg tetfik ez, az Illyesnek példajabol. Imé ennek jo kedveből nagy tistelleget teten, mert ütet mennyei sekereben, es mennyei lovakon, az ú maga sekereben es lovain ragattattya el, meg penig amaz örökke valo csetbe es bodogsagba: De mind az által, az ú jól vifelt dolgai utan; minek utanna meghi harczoła az Baal Papjaival es azokat te vágata; meg viva Achabbal, es az Izabelnek ellene valo fenekedeselet meg fenvede, el vifelte. Az Achassinak követit vifsa terite, es ütet semtül szemben halallal meg fenyegete. Nem azt mondom, mint ha ezekert erdemlette volna azt az jutalmat; hanem hogy ezek utan, ingyen cselekedte vele Isten, mint kegyelmes Fejedelem, az mit cselekedet. S-ezt cselekedti az ú töb hi veivel-is, mert az Illyesben mutatta meg, micsoda jutalmat remenyenek azok, az kik neveket, itt ez földön neki adtak. Sőt hogy minden idöbéli emberekkel el hitethe sse az Isten, hogy illyen jutalmat akar adni az öveinek, minden üdöben bizonyos semelyeket ragadot föl az Eghibe. Mert ám az viz-özön elöt föl vive Enoch Patriarchat, te-

Psaln: 68.

1. Reg: 18.

2. Reg: 1. 4.

Gen: 2. 24.

Mar: 16. 19.
Acto: 1. 9.

stestül es lelkestül; az Törvény urat penigh ez Illyes Prophetat: az Törvény utan az Uly Testamentomban az ű maga meg testestül Fiat az Iesus Christust.

H A S Z N A.

2. Thessa: 4.
16. 17.

Szolgal ez tanufag mi nekünk az kik itt ez földön az Isten neveert nyomorgattatunk. 1. Igen nagy vigasztalásunkra. Mert az Isten ez nehez es kemeny harcok utan, mellyeket most kel viselnünk, hozza veszen ránk is, es az mit regen Illyessel cselekedet lathato formaban; ugyan azont cselekedeti mostan is lathatatlankeppen ez vilagbol ki költözö hiveknek lelkekkel. Mert azokat hozza vesi, es az Christussal egyyüt, örökke valo bodogfagban elresi. Ezent cselekedeti az mint szent Pal bizonittya, az utolso üdöbéli hivekkel is: Mert, az kik az Christusban el aluttanak, ugymond, mindeneknek elötte azok föl tamadnak: annak utanna mi elöke azokkal egyetemben, az Christus eleiben ragattatunk az ködöben az Eggekben, es ekkeppen mindenkoron az Urral leszünk. Azert vigasztalások egy mast ez bebedekkel. Masodsor folgal intettetefünkre; holott az Isten ilyen nagy tisteflegre emeli, es ilyen bü jutalommal illeti az öveit, folgallyunk ö neki inkább, hogy sem mint az Balvanyoknak, mert sem Achab sem lezabel soha, sem penig Baal, az ű neki folgalo Papjait ilyen nag tisteflegre, nem emeltek f. nem is emelhetik; es semmi mi nekünk oly súlyosnak es neheznek ne tessék, az mellyet ilyen bü jutalomert, es nagy tisteflegert örömet el ne szenvedgyünk. &c.

II. Tanullyuk meg, hogy az Istennek akar mely kedves emberének is nem lehet it allando es meg maradando lakás.

Hogy ez igaz legyen, meg tessük az mi Prophetának példaszabol, az ki jollehet kedves embere volt az Istennek, mind az által ez vilagbol üteti ki költöztette &c. Igy az töb fent emberek az kik vilag kezdetitül foguan voltanak es föl-

ez földön, mind el multanak.

Transivere Patres, et nos transibimus omnes.

Meltan írja tehát az Apostol, hogy nintsen nekünk itt *Heb: 11. 14.*
maradando Varosunk.

Ez oly igen igaz, hogy meg az okos lelekre hagyatta-
tot Pogany emberek-is ennek igaz voltat az minden napi
probabol, meg tapasztaltak; ennekokaert az Cicero em-
lekezetes mondaft hagyot ez felöl, egyyüt az ú irasaban:
Natura, azt mondgya, non habitandi, sed commorandi
diversorum nobis hinc dedit, az az, Az természet nem la-
kásra, hanem, mulatasra valo szállaft adot itt mi nekünk.
Sokkal inkább tehát az Istennek valastotti es fent emberi
értettek es tudtak, az mint az Apostol bizonsagot tesen
felölle, az Patriarkak-is, hogy úk budosok es jóvevények
legyenek ezen az földön.

*Cicero de se-
nectute.*

Heb: 11. 11.

H A S Z N A.

1. Intettetünk tehát, hog magunknak ez földön ne igir-
jünk el bomolhatatlan feket, ne ragazkodgyunk ez vi-
laghoz f-cbben levő jokhoz ugy, mint ha soha el nem kel-
lene hadnunk, ne mondgyuk azt az fent Lukacs kazdaga-
val: Entelkem sok Eftendökre valo jovaid vannak, nyu-
godgyal, egyel, igyat, gyönyörködgyel, &c.

Luc: 12. 19.

Gondollyuk meg inkább azt, hogy az mint Szent Iob
mondgya: gyorsabbak az mi életünknek napjai, az Fállya
futonal, az könnyen folyo hajonal, az etelre repülő Kefe-
lyönel; es el multnak mint az füst, mint az párah. &c.

Iob: 9. 25. 26.

*Psal: 102. 4.
Iac. 4. 14.*

De földötte siratando es almelkodafta melto itt ez arant
az emberi meg veset természet, mely az mennyei joktul
es az Istentül ugy annyera el idegenedet, hogy tellyesleg-
gel magat ez földhöz kapcsolta, es ez vilagiaknak ferel-
metül el ragattatot, mint ha mind öröкке, it elhetne, soha
ez vilagi gyönyörűsegekkel be nem tud telni, mikeppen
amaz viz korfagos emberek az viznek italaval, kik felöl
az Poétanak amaz mondafta igen igaz:

Es általán veggel sokan az emberek között, ez jelen való élettel meg elégednek, noha éppen az mi legfőbb, az is fájdalom, bu és keserűség, soha meg sem emlekeznek az Meny-országrol, csak itt élhetnek mind örökke: Innet vagy on az Istentelen fő: Vayha en itt lakhatnam mind örökke, bár Istene lenne az Meny-ország. Ezt noha kevesen mondják fájokkal, fivéekben mind az által nagy sokan gondolják es kívánják, &c.

1. Cor. 15. 19.

2. Ugyan ezen tanúságban vigasztalást is találunk. Sok gonosztal, buval, banattal, keserűséggel, rákva ez az mi életünk, es minden szempillantásban vagy on mit szenvedünk, kiváltkeppen ez meg vanhet utolsó világban, mely az Christus híveit szenvedni nem akarja, mert gyűlöli őket mint hogy nem ő beöle valok. De sokkal keservesb volna ez az élet, hogy ha az vege nem vigasztalna: Vege penig ennek, az halálból életre való által menetel, mert ez élet igazabban mondattathatik halálnak, hogy sem mint életnek, az mint az Agoston Doctor bizonyította.

Es bizonyára az hitetleneknek, es oktalan allatoknak sokkal bodogtalanbak volnank mi keresztényeknek, hogy ha mi nekünk csak ez világban kellene élnünk: Mert az hitetlenek között, it ez világon kedvekre élnek nagy sokan: Igy az oktalan allatok az ő kívánások szerint élnek, es minnek utána meg halnak semmive lesnek, porrá változnak. De mi soha ez világban kedvünkre nem élhetünk, mivel hogy az Isten az őveit mindenkoron fenyeget alatt tartja. Ha azért ez világi életünk soha el nem vegeződnek, ezzel egyút jaro nehezsegeknek is soha veghe nem lenne: es így igaz lenne az mit mondek, hogy tudni illik az hitetlenek es az oktalan allatok sokkal bodogbak volnank nálunknal. Az mely tavoly legyen, mert így az Isten igazságában hiba találtak, az ki az joknak jutalmat igrir, az gonosztokat penigh illendő büntetéssel fenyegeti. Am

bár gyötörjenek annak okaert minket mindenféle nyomorufagok: örüllünk mi azokban, mert jó vege lehen. Az mi nyomorufaginknak egy szem-pillantásig való könnyűsége, tettetesképen az dicsőségnek öröke való terhet vonja utanna.

2. Cor. 4. 17.

De szállunk immar az föl vött igeknek masodik, es utolsó részere, mely be foglaltatik az tizen-kettődik Versben, az mely ilyen vagyon.

Eljőve volc. ad. Abt. Magdolabóli d. 1749. 15

Elifeus penig ezt látvan, &c.

Sirattya ez igekben az Elifeus igen keservessen az ú Tanítójat az Illyest. Sirattya penig előfőr ezert: mert immar ú es Izrael ilyen nagy embertől megh főtattanak, kinek földön léte, fölötte igen hasznos volt az Országának. Masodfőr, mert fél azon Elifeus, hogy Illyessel egygút ki ne ment legyen Izraélből minden jó, es így ú nekik siralmas ne legyen jövendő időben is ennek az ú elmenetele: sirattya azért, ugymint Izraélnek kárát. Harmadfőr, mert ú rea igen súlyos es bajos gondot hagyot, az meg kemenyedtet nyaku Orszaggal való harczot es vesekedest, tudni illik &c.

Nevezi penig útet elsőben Attyanak, mondvan: Edes Atyam, edes Atyam:

I. Az Illyesnek hozza való Atyai indulattyaert, ki útet ug tartotta, latta, oktatta, es tanította mint szerelmes fiat. Masodfőr, mert bizonyara ú neki lelki Attya vala, ki útet az Isten igeje által uyja fülte vala, holott ú azbalvanyozásban nevededet vala, el hitta vala penig az eke mel lől. Harmadfőr, mert az Tanítványok, Prophetak fiainak mondattanak vala, nem ezert mint ha testt serint az Prophetakul sarmaztanak volna, hanem az lelki dolgokban azok által való eppülesekert es öregbülésekere: meltan mondhatta tehát az Elifeus, ki Tanítvány vala, Illyest, az ú Tanítójat, Attyanak. Negyedfőr, mert ú ennek leki öröksegeben akar es kivan szallani, ezert kivannya ú túle,

1. Reg. 19. 19.

2. Reg. 2. 14.

hogy az ű benne levő feleknek, kettős mértéke fallyon ű
rea: Meltan nevezi azért Átlyanak.

Nevezi másodszor űtet Izraélnek mind fekereinek s
mind lovaginak: I. Ennek okaert, mert az űdében ez ket-
tőből áll vala, az fekerekből, tudni illik, es az lovagok-
bol az hadnak minden erőflege, azt akarja azért jelente-
ni, hogy az Illyesben sokkal nagyobb erőfleg volt, az Isten
nepenek meg otalmazasara, hogy sem mint az Kiralyban,
az vitezekben, az fekeres es lovag hadakban. II. Mert eb-
ben az Országban fedegetet es gyűytőt az Ige által Eccle-
sias Isten samara, es azt vezerte mint egy fekeres az igaz
uton Istenhez, mint ez meg tetfik az első Kiralyi Kőnyv-
ből. III. Mert mikeppen amaz lovag strafak, ugy vigya-
zot Izraélet Isten előt, es ennek haragjat gyakorta el for-
ditotta ű rola, s-könyörgesivel az veszedelmet is el teritet-
te, mert az Ur Isten Izraélnek nem csak egyfer kedvezet
Illyesert, &c.

Meltan strattya tehát Eliseus űtet ekkepen: Edes Át-
tyam, edes Átya, Izraélnek mind fekeres s mind lovagi.

De itt azt kerddhetned:

K. Mi annak az oka, hogy az Isten illyen haf-
nos emberit, az ű nepe közzül így fedegeti
el, s-megpenig illyen veletlenül, s-az em-
bereknek minden varakodások kívül?

F. Ezt bizonyos okokert cselekedti. 1. Hogy megh mu-
tassa azt, hogy az ű kedves emberi-is, noha nagy ajande-
kit közlötte velek, csak halando emberek, es ő nekiek-is
ez vilagbol ki kel mulniok, az ferint mint az köz embe-
reknek, &c. 2. El fedegeti azokat az nepnek hala-adat-
lanfagaert büntetesere, a mikor tudni illik, sem az Istentől
jo neven az emberek nem tudgyak venni, hogy űket nagy
emberekkel latogatta meg; sem peniglen azokat ugy az
mint kellene, nem bocsúllik, az Istennek ű belőllők ugyan
ki nező

ki nező ajandekit benne nem akarjak megh ismerni: Illyenek voltak Chore, Dathan, es Abyron, az ű hozzájuk tartozokkal egyetemben: Az kik az Istennek Szent Emberit Mofest es Aront megh nem bocsúlven, ű magokat azokkal egenlőve akarak tenni. Ez illyetenek hasonlok az Esopus bekajához, az mely akarvan az ökörrrel nagyfagbol verkedni, föl fualkodasaban es erőkódeseben meg fakada, &c. 3. Ezert is fokta Isten őket el fedezetni, hogy az emberek az ű meg tartattatafok es meg sabadulafok felől valo remenségeket ű, benne ne helyheztessek. Ezert fenyegeti ezzel az büntetessel az nepet Esaias Prophetanal, mikor azt mondgya: Szűnnyetek megh az emberben valo bizodalomtul, &c. Kinek lelke az ű orraban vagyon: Mert az Isten az Seregeknek Ura, el veszi az hatalmast, az hadakozot, Birot, es Prophetat, jövendő dolgoknak meg latojat, es az Vcu embert, &c.

Num: 16. 3.

Ese: 3. i. & sequent.

4. Az következendő veszedelmek elöt is gyakorta Isten ki fokta siket folitgatni, hogy az gonofokkal egygyüt ne kellessek nekiek is az veszedelemben forogniok, az mint azon Prophetanal mondgya az Isten: Az igaz el ves úgy mond, es nincsen senki, ki essebe vönne; az irgalmaslag tevő emberck el vedetnek, es senki meg nem gondollya, hogy az következendő veszedelem elöt, vetetik el az igaz. &c.

E/4: 57. 2.

5. Mert az Isten igaz igireti ferint kegyelemből valo jutalmat akar nekiek ez földön jól viselt dolgok utan adni: az penig nem egyeb, hanem az örök elet, mely oda föl az Istennek Orsagaban vagyon: Ez felől az Isten gyakor helyen töt az irasban az űtet feretőknek igiretet, melyet nihia eletnek koronajanak nevez, neha dicsőfegnek meg huryadhatatlan koronajanak, neha penig igazsagnak Koronajanak, &c. Ennek el vetele felől valo remenséggel dicselkedik az Szent Pal, mikor azt mondgya: Amaz tettes bayt megh vittam, futasomat el vegeztem, hitömet megh

100: 1. 12.

1. Pet. 5. 4.

2. Tim. 4.

7. 8.

meg tartottam, az mi hatra vagyok, le tetettetőd ennekem az igazságnak Coronája, mellyet meg ad ennekem az Ur, nem csak ennekem penig, hanem mindeneknek, kik kívánnyak amaz ú dicsőséges el jövetelit: Hogy azért ezt az Koronát fejekbe nyomja, innét az mennyegbe, az Koronazo helyre föl vísi őket.

TANUSÁGOK.

I. Meg tanulhattuk itt azt, hogy az mi Tanítóink es Gond-vifelőink, Atyáink mi nekünk.

Gal. 4. 19.

Az mi Tanítóink ezért Atyáink, mert űk fölnek minket urjakka az Evangéliom által, valameddig az Christus formaltatik mi bennünk, az mint fent Pal föl: Annak fölőtte mert űk igazgatóink es vezérink mi nekünk, kik az fekeret, melyben vifeltetünk igazgattak, hogy valahova az igaz utrol el ne terjen: Ezeknek fölőtte, strafa allo lovagink, az kik mi felettünk viraftanak, az mi lelkeinkert vigyaznak: S vannak ollak-is, az kik erettünk vefedelemben forognak, &c. Ugyan ezeneket mondhattuk az külfő gond-vifelők felől-is.

Heb. 13. 17.

Innet vagyok, hogy az fent irásban az Prophetak es az Apostolok az ű Tanítványokat fioknak fioktak nevezni: az Tanítványok-is penig az ű Tanítójokat, az mint oda föl follank felőlle, Atyóknak, &c.

Az külfő gond-vifelők-is penig, az kik tisteknek meg felelnek, hazajóknak Atyának mondattnak, melyre nezve Cicero-is Pompeiust ezzel az nevezettel illette.

HASZNA.

Intettetünk tehát, hogy ű hozzájok fiui bősülettel, es engedelemmel legyünk: Mert hogy ha az természetnek törvénye ferint, az mi testi Atyáknak, az kik által élünk ezekkel tartozunk, menyivel inkább az mi lelki Atyáinknak (follók az Tanítókról) kik által jól élünk ez világon, ezeket meg kel adnunk.

De s6l6tte nagy ez arant az embereknek hala-
adatlan-
sagok, mert mint ha semmi jot soha t6l6k nem v6ttek vol-
n6; es mint ha mind Attyokat mind Annyokat az Tanito
6lte volna meg, finten ugy g6zollyak hireben neveben,
az igaz mondasert orrollyak, es 6 vele ujat vonfnak: veg-
re ha egyebet nem cselekedhetnek az atokra fordittyak
nyelveket, &c.

II. Azt-is meg tanulhattynk mely nagy k6rt vallyanak
azok, az kik az igaz fent es lambor Prophetaktul, gond-
visel6kt6l, es Tanitoktul meg fosztatnak: Mind sekerek
s-mind lovagjok oda vagyon azoknak, az az, minden ota-
lom, gond-viseles, lelkiekben es testiekben valo epp6let,
meg fogyatkozik ott: es igy az vesedelem s-romlas be te-
si oda mindgyart fel labat.

Ennek igaz volta meg teszik. 1. Innet, mert ime az E-
liseus mind sekereit, s-mind lovagit Izra6lnek oda mond-
gya lenni, hog el vitettet6t az Sz. Illyes Propheta. 2. Sok
peldakb6l: Ioseph halala utan, mire juta az Izra6l nepe,
nyilvan vagyon az fent Historiabol. Igy Iosua es Iojada
halala utan az nep balvanyozasra vetemedek. De hogy
k6zelb valo peldat hozzak ide. Matyas Kiraly vala mind
sekerei s-mind lovagi ennek az M: gyar Orsagnak; minek
utanna azért 6 el esek, finten mint amaz vezet6 nelk6l
valo seker, csak tetovaz idestova, es mire jutot ma alla-
pattya, semeiddel jól latod.

H A S Z N A.

Tudgy tehát mit varni te-is mikoron ezfele somoru al-
lapatot latz nemzetedben, az az, mikoron latod az s6 em-
bereknek ki fedegettetefeket, es el esefeket; akkor tefi be
k6zzed az vesedelem es romlas vastagon az 6 labat; ne
vary azért ot job allapatot hanem rosszabbat, &c.

III. Vegezetre azt-is itt megh jegyezhetty6k, hogy
nem csak meg engettet6t dolog, s6rnunk es keseregn6nk,
jo gond-visel6inknek hatal6kon, kikert gyakorta kedvezet

künk az Isten, tülünk valo el vetetteteseken, hanem ugyan melto es illendő is hivünk berint kesergünk azoktul valo meg fostatalunkon, es arvasagra valo maradafunkon.

Erre mi nekünk fok peldaink vannak az fent Irásban.

1. Az Eliseuse, az ki ime itten, nagy keserveffen sirattya az ő tanitojat; Edes Atyam, edes Atyam, ugy mond, &c.

2. Az pustaban budoso nepe, az ki Mosest es Aron fő Papot keserveffen meg siratta, es meg gyaftotta. 3. Az Cananani földön te telepedet Israele, ki siratta, mind Samuel Prophetat, es az tób fő fő Papokat, Prophetakat, smind Davidot, es az tób fent Kiralyokat.

S nem olvastuk penigh hogy ezert az iras karhoztatta volna az nepet, főt az ő dicsiretekre es az mi peldankra f. tanusagunkra iratta meg az Istennek Lelke ezt: Annak- okert mi nekünk is sabad főt ugyan kel siratnunk, az mi közzülünk ki follittatot kedves es hafnos emberinket; csak hogy az sirasban es kesergesben modot tartfünk, es az Poganyi fokafoktul magunkat megh oralmazzuk, mert ezt ugyan meg parancsolta Isten mi nekünk.

H A S Z N A.

Feddendők itt ket rendbeli emberek. 1. Azok, az kik femmikeppen ilyen allapattyoknak idejeo, meg nem tudnak fomorodni, hanem ezfele hafnos es fő embereknek halalokkal ugyan hiznak, itilven azt, hogy azoknak holtok uran, nekik is fog jutni az böcsületben es tisztben: Az mineműek minden időben voltanak, de ez mi időnkben ugyan meg fokafodtanak, &c. 2. Azok az kik fölötteb valo beketelenfegekkel, kesergesekkel, es kapolodafokkal, ilyen allapattyokban Isteneket megh bantyaak, felebarat- tyoknak nehezfegekre vannak: Az mineműek az mi nemzetünkben felette fokan vannak, kivaltkeppen az affonyi rendben; az kik annyit el kapolodnak halottyak fölött, hogy meg magok sem tudgyak mit befelnek, neha ugyan Isten ellen valo karomlast-is tesnek, &c.

Hogy immar befedemet magunk allapattyara fordit-
 sam: Meg hallad ekedig, hogy Illyesnek igen jól vagy on
 allapattya, mert az égekben vitettetót: ellenben penigh
 Elifeusnak es Izraélnek nem igen jól vagy on, mert mind
 Attyok, fekerék, s mind lovajok oda vagy on, annak o-
 kaert csak siralom es keferúseg az ú dolgok. ô vayha mi is
 Elifeus es Izraél nem volnank itt ez arant! az az, az mi
 allapatunk hasonlo nem volna ezekehez. De bizonyara E-
 liseus es Izraél vagyunk, mert mi is nagy fűksegűnknek
 idejen, varakodasunk kívül az mi Illyesűnket el falastok.
 Ennek az darab földnek mind fekeréi mind lovagi oda
 vagy on: Immar olyanok vagyunk, mint amaz vezetó ne-
 kül valo feker, mint amaz vigyazo nélkül valo ór allo hely:
 feló, feló, hog minden jó ki ne ment legyen kózzűlünk ve-
 le egyűt, es hogy az romlas, zurzavar, haborusag es ve-
 fedelem vastagon be ne tegye immar az labat: Siraűk
 bator tehat, es keserveűsen siraűk ez mi Istenben el nyu-
 got edes Atyankat, es ez mi kedves Illyesűnk utan kialt-
 sűnk Elifeusűt; Edes Atyam, edes Atyam, az Ecclesia-
 nak mind fekeri s mind lovagi.

Illyeshez penig meltan hasonlithattuk ötet fok dolgok-
 ban. I. Mert mikenen hog az Illyes Istennek folgaja, Sz.
 Prophetaja vala, es az si fegyhetetlen cletevel akkori idó-
 beli embereknek pelda es tükör vala: Igy ez az mi Illye-
 sűnk, az Istennek fent folgaja vala, fent es keresztyn cletű
 ember vala, az joknak feretóje, gonofoknak penig gyűlő-
 sűje vala, az keresztyni cletnek tüköre; az igazsagnak egy
 erős oblopa vala &c.

II. Mikeppen hogy Illyes tanította, es az idvőségnek
 utara igazgatta az Istennek népét, az balványozast ron-
 totta az Országban, saz Bálnak Pappait le vagatta, az nep-
 nek vetket ki kialtotta: Igy ez az Istennek juhait kies me-
 zón legeltette, az meteltűl oltalmazta, az betegeseket az
 vigasztalásnak irével gyógyította, az fól rugokat, az Isten

igejének palezajával meg sítógette : Az Bálnak Pappjai el-
len is penig, mint Istennek föl sienteltetöt viteze, az lelki
fegyverrel, az igevel, tudni illik, faradhatatlanul, har-
czolt : Az ű fava oly hangos volt mint az trombita, oly
hathato mint az fegyver, mert meg jarta fivet, lelket em-
bernek, &c.

III. Mikeppen hogy Illyes, míg ele, könyörgesevel,
es Isten előtt valo esedezesevel meg tartta Izraél Országat,
es sok külömb külömb fele vesedelmektül meg szabadita,
az egnék esatornait be zarta es meg nyita, &c. Igy ez az
sient Árya, az Istennel valo fogonatos könyörgesevel, sok
romlafokat, vesedelmeket ketseg nélkül forditot el ez da-
rab földröl: mellyet kivaltkeppen, te Debreczen, megh
tapasztalhattal, mert noha gyakorta minden felöl ellente-
gid es gonos akaroid, kik romlafoddal ugyan hiznak, tor-
kokat read tatották hog tellyességgel el nyelleyenek; mind
az által, ez, Isten előtt valo esedezesevel meg tartot tege-
det, az magad remenleze kivül, csak gondold meg, mikent
mentel által ennek ektében : Ez te read Istennek aldasas
nyerte az Egből, az gonosokra penig gyakorta bünteretst.
De nem csak Isten előtt valo könyörgesevel volt javara en-
nek az darab földnek, avagy bár mondgyam ez Országak;
hanem Fejedelmek es Urak előtt valo törekedesevel, köz-
ben jarasaval is; mert holot ű nekie, mind semelye tette-
tes es kellemetes, s mind nyelve bator, es ekeffen solo va-
la, nagy dolgot is nem nagy faratsfaggal, akar mely nagy
Uraknal veghez vitt, avagy csak jo moddal hagyot, &c.

IV. Mikeppen hogy Illyes ez földön, jól viselt dolgái
utan, nagy hirtelenséggel az embereknek minden varako-
dasok kivül, az egbe föl ragattatek, es amaz kivanatos
bodogsfaggal meg ajandekoztatek : Igy ez mi Illyesünk,
nagy hirtelenséggel, minden velekédésünk kivül el ra-
gattatek az eghbe, es az boldog lelkek köziben vitette-
tek. &c.

V. Mikeppen hogy Illyes az Istennek parancsolattya-
nak veghez viteleben es Isteni folgalatban volt foglalato-
tos, mikor el ragattatot, mert azokat az helyeket latogata-
ta es visitalta, az mellyekben az Istennek igaz tisteleti
meg finten el nem alut vala, es az mellyekben az Prophe-
tának Collegioma vala: ezt penig nem u maga fejetul,
hanem Isten parancsolattyaabol cselekedte: mert azt
mondgya Eliseusnak: Az Ur küld engemet Bethelben,
Ierichoba, es az Jordan vize melle, &c. Igy ez fent jam-
bor az Isteni folgalatban, es Istennek parancsolattyanak
veghez viteleben volt foglalatos. Az Isten azt paran-
csollja u neki, es mi nekünk, hogy az u igejet, mellyet *Ezech: 3. 22.*
hallunk az u fajabol ki hirdetsük: Ebben volt u fogla-
latos, mert Penteken, mely Aldoza Csótörtök utan va-
lo nap, az Istennek hazaban be ment, az enekles utan tisi-
tihez kezdet, hatakat advan mindeneknek elötte Istennek,
hogy az fent innepet, es az el mult ezakat, egessegen
bekefsegen engerte el mulatniok, annak utanna könyö-
rögvén, es az Mi Atyankot el mondvan, nagy csendellen
minden remenkedes nélkül es jaygatas nélkül, nem mon-
dom hogy minden faydalom nélkül, fejet kezere hajtvan
es ezt mondvan: Egy kiesint varakozzanak az Keresztye-
nek. Lelket az Urnak meg ada: az Isten fekeiben penig el
nem esett, söt meg sem tantorodot, hanem csak az fekre,
mely ott fokot lenni le ereskedet; Hol hallottal, kerlek,
az Illyes el ragattatafához ennel hasonlatosbat. Csak hogy
ebben vagyon az külömbseg, hogy u testestul es lelkestul
ragattatot el, ez penig lelke ferint, u lathatokeppen, en-
nek lelke lathatatlanképpen, &c.

VI. Vegezetre, mikeppen hogy Illyest az Prophetak-
nak fia i mit amot az berkekben, völgyekben es hegyeken *2. Reg: 2. 17.*
kerestettek eges harmad napig; nem hivén azt hogy u bi-
zonyaba föl vitettetöt legyen az egekben: Igy nemely el
fordult elme-jü ember, az ki Prophetak, az az, Tanitok
fia u

igen verfenyes es el fayzot fiu, nem akarja el hionni hogy
ez fent jambor bizonyaban föl vitettetöt legyen az E-
gekben. Nagy vakmerőség ez, hogy fentelenlegnek ne
mondgyam, Istennek titkos tanarsaban pifkalni, mellyet
cselekedik az ilyen ember; embertelenleg es az Atyafiui
feretetnek regulaja ellen valo dolog, keresztyen embert
holta utan fidalmazni: Istentelenleg penig el karhozot-
nak kiáltani, kiváltkeppen az, az kinek fent es jambor
clete felöl, meg csak az gyermekek is bizonyagot tesnek,
az minemü, ez az Urban elnyugot edes Atyank volt. Az
jo cselekedetek az hitnek gyümölte, es az keresztyenseg-
nek lathato es bizonyos belyege, jegye mellyekből az ke-
resztyen ember, kívül meg ismertetik: ezeket ü benne, ha
valakiben valaha, meg tapasztaltuk; hat az ü hiti felöl sem
kel ketelkedni: sokkal inkább idvöllege felöl. Az Poga-
nyoknal is közönfeges parancsolat volt ez: *Mortuo ne maledi-*
xeris. Annak fölötte: *In Patria cineres ne mingo.* Az Poga-
nyoknal azért vakmerőb ember, az keresztyensegben, az
ki ezt által hagyja; holot fajattya es tulaydona az keresz-
tyensegnek, az Atyafiui feretet, az mely mindenek felöl
jol itil, jol remenl. Holot azért ezt ilyen sokkepen ha-
sonlithattuk Ilyeshez, mikeppen Izraél az ü el ragat-
tatafiban nagy kárt vallot; így mi is ennek az ü el ragat-
tatafiban: Meltan kialthattuk tehat az keserves Eliseuf-
fal: Edes Atyam edes Atyam &c. Azonban az mivel ne-
ki tartozunk, adgyuk meg; tudni illik, böcsületes, tif-
telleges fölölle valo emlekezettel, es bodog emlekezeti-
nek köstünk hozzü ideig meg marastafaval; annak fölöt-
te ez utolso folgalattal, hogy az ü testet tífte llegeffen az
földnek gyomraban be tegyük, ily remenség alat, hogy
mikor az Istennek Fia el jó itiletre, az ü lelkevel eggye-
sülven, az földnek porabol föl tamad, es testestül lelkestül
az Istennek Országaban vitettetik, Amen.

Sit tibi grata quies, maneatq; memoria vestri
Felix perpetuò, Præsul amande, precor.

Job. D. K. K. K.

Math. 7. 16.

u. Cor. 13. 7.

16

EPICEDIA

In obitum Venerandi & Cla-
rissimi VIRI D. LUCÆ HODASZI,
Pastoris Ecclesiæ Debrecinensis vigilantissimi,
nec non Superattendentis Ecclesiarum cis Ty-
biscanarum dignissimi, deq; Eccle-
sia benemeriti;

Scripta: Ab Amicis & Symmiffis.

DUm populo hic Præful, Cœlestis commoda vitæ
Exponit, reddi suppliciterq; petit.
Audiit hoc votum Deus, & mox evocat illum,
In Cœlum, ut vitâ perfrueretur eâ.

*Andreas Pankotanus, Pastor
Belenyensis.*

ALIUD.

Cœcorum Lucas Lux splendida, morte preceptus
Christicolis gemitus attulit ille graves.
Scilicet hos casus & tristia vulnera vitæ
Infixit nobis, ultio digna Dei,
Spreta jacet pietas; fratrum dilectio nulla
Cernitur: immer sa est machina tota dolis,
Spernitur orator, qui Mystica verba salutis
Divinis nobis fontibus hausta canit.
Tu nostri miserere DEUS, largireq; LUCAS,
Qui nobis Lucis lucida regna canant
Chare quiesce PARENS, nos te comitabimur ultro,
Cum volet Æterni provida cura Patris.

*Michael Zabraghi, Pastor
& Senior Ieneiensis.*

ALL

A L I U D.

COETUS MUSARUM, colitis qui tecta Licæi
 Nostri, nunc mæstos fundite, quæso, metros.
 Nempe Corona tui fulgens & splendida seclii,
 LUCAS HODASZI, concidit ante diem.
 Qui fuerat castæ fidei fortissimus HECTOR,
 Etatis nostræ gloria, fama, decus.
 Occidit in castæ vobis qui sedulus artis
 Tramite currendi, Fautor & Author erat.
 Tu quoq; Debrecii venerabilis ordo Senatus,
 Nunc planctu profer symbola tristitiæ
 Occidit is monitis gnarus qui consilioq;
 Vestri confessus lausq; decusq; fuit.
 Sed viduata magistu ECCLESIA luge Parentem,
 Et planctu profer symbola tristitiæ.
 Enthæ qui sacro tractabat dogmata zelo,
 Occidit heu MYSTES clarus in Æde sacra.
 Qui dabat heu vobis præcepta salubria vitæ,
 Exemplum veræ qui pietatis erat.
 CORDA movere piis mæstis lenire dolorem,
 Qui poterat pravis tangere corda viris.
 Proh dolor, HUNC rapuit seclis fors invida nostris,
 Imminet heu miseris magna ruina piis.
 Tuq; MINISTROBUM ordo extinctum luge Parentem
 Et planctu profer symbola tristitiæ.
 Vester enim Præsul summa pietate verendus
 Occidit heu subito, ceu rosa mane virens.
 Qui Mystas omnes summa gravitate regebat
 Fulgens Symmystis luxq; decusq; fuit.
 Hunc igitur merito SCHOLA, PLEBS, ECCLESIA de-
 Et mecum mæsti talia vota dabunt. (sient,
 O Pater Omnipotens, si nobis LUMINA tanta
 Eripis, & grandes autoritate viros.
 Det similem rursus nobis tua dextra CORONAM,
 Dirigat exiguum qui pietate gregem.
 At vos interea placide hic requiescite manes
 Clangat defunctis donec ab axe DEUS.

Iohannes K. Budaus, Pastor
 Ecclesia Debrecinensis.

